

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izahaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrta leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravištvu v dijaškem sementišču (Knabenseminar). — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vratice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Za trpljenjem pride veselje.

Učakali smo se zopet veselih velikonočnih praznikov. Zima je prešla, spomlad nastopila, post preminol, velikonočni čas je tu. Po celem svetu se glasi vesela: aleluja. Kristus je vstal, premagovalec smrti, slavljen in počeščen od nebes in zemlje; to pa še le po neizmernem trpljenju; kajti On sam pravi učencema v Emmaus gredočima: treba je bilo, da Kristus trpi in tako vniče v svoje proslavljenje, ali čast in veselje.

Jednaka je sploh osoda človekova na zemlji potujočega v nebesko očetnjava; a ne samo posameznih ljudij, ampak tudi krščanskih stanov, narodov, držav, zlasti pa sv. katoliške Cerkve.

Slednja trpi kakor njeni začetnik Kristus, vseskozi preganjanje, toda naposled povsod zmaga. Kdo bi bil mislil, da se jej kedaj mogočni, krivoverski Bismark ukloni? No, in vendar se godi to ravno sedaj. Pretečeni teden so lutovski konservativci, na prigovor Bismarkov in nemškega cesarja Viljelma, sprevidevši neumnost, brezuspešnost, a pogubnost kulturne borbe za nemško-prusko državo, prvič po 10letnem sovražnji podali roko katoliškim poslancem in sklenoli sv. katoliške Cerkvi sovražne postave zatreti. Ves svet se temu čudi, liberalci in freimaurerji z zobmi škripljejo, a verni kristijani se velikanske zmage veselijo. Učakali so se vesele aleluje!

Naše avstrijsko cesarstvo je neizmerno trpelo pod blizu 20letnim nasilstvom nemških liberalcev in freimaurerjev. L. 1879 se nam je posrečilo pri volitvah za državni zbor liberalce za malo glasov sicer pa vendar le v manjšino potisniti. Konservativno-narodna večina je vedno bila v nevarnosti propasti, Stremajer in več liberalcev je sedelo še na ministerskih stoli.

Ob enem je liberalna stranka grozno razsajala na vse strani. Toda naši poslanci so pod vodstvom grofa Hohenwarta med seboj složnost ohranili, ministerstvo grof Taaffejevo ohranili, vse napade odbili, liberalce do enega vse iz ministerstva spodrinoli in ravno pretečeni post libe-

ralno stranko smrtno zadeli sklenovši premembo za volitve pri velikem posestvu na Českem in raztegnivši volilno pravico na vse petakovce t. j. ki plačujejo vsaj 5 fl. direktne dače. Tako mogočna, kakor je bila, ne bode ošabna liberalna stranka nikdar več. Narodi avstrijski so tega slobodno veseli. Dal Bog, da bi rane jim po liberalnih postavah, naredbah in dostojanstvenikih udarjene kmalu zacelile.

Slovenci smo po svojih poslancih zdatno pripomagali nemško liberalstvo podreti. A to je tudi vse, kar smo desegnoli. Čehi so dobili gimnazije, realke, vseučilišče in zdatno odločbo ministersko, da se česke uloge pri uradih sprejemajo. Poljaci, Italijani uživajo popolno enakopravnost. Ubogi Slovenci in sploh Jugoslovani pogrešamo še vse. Nimamo uzroka v narodnem oziru veseliti se velikonočne aleluje. Vidimo pred seboj novo borbo.

Deloma jo uže bijemo pošiljajoč številnih prošenj državnemu zboru. Nadaljevati jo hočemo na Štajerskem s pomočjo „slovenskega društva“, katero v kratkem stopi na javnost, na bojišče. Zahtevajoči golo pravico, ne delajoči nikomur krivice hočemo in moramo zmagati in pridobiti to, kar nam je za obstanek in napredek potrebno in kar nam je cesarjeva beseda v osnovih državnih postavah uže zagotovila. To mora biti. Le pomislimo, kako se je število javnih služeb, uradov, profesor na spodnjem Štajerskem pomnožilo. Če ne silimo na slovenščino v uradih in srednjih šolah, zasedejo nam vse službe Nemci, ki bodo nas čedalje bolj na stran tiščali in naposled zadušili.

Kmetski stan je sicer nekaj malega liberalnih nadlog otreseel, kakor smo zadnjič razkazivali. Toda še več se mora storiti, da ga pogina otmemo. Tukaj je tedaj tudi še treba vojskovanja, dela in trpljenja. Mnogo pripomagala bi dobra letina, za katero hočemo posebno velikonočne praznike ljubega nebeskega Očeta prositi. Uslišal nas bode vsemogočni Bog, tem gotovejše, ako vstanemo iz groba grehov k novemu življenju milosti in dopodenja božjega,